

Uchwała Nr ...../...../2011

RADY MIEJSKIEJ W RUDNIKU NAD SANEM

z dnia .....r.

w sprawie nadania nazwy ulicy drodze wewnętrznej na terenie Rudnika nad Sanem

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami), Rada Miejska w Rudniku nad Sanem uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwę **ul. Zdzisława Chmiela**, drodze wewnętrznej na terenie Rudnika nad Sanem, oznaczonej numerem ewidencyjnym 2643/16.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy i Miasta Rudnik nad Sanem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

UZASADNIENIE

Zdzisław Chmiel urodził się 19 czerwca 1928 roku w Zaleszczykach (obecnie terytorium Ukrainy). Jego rodzice to Roman Chmiel i Maria z domu Nycz. Do 1939 roku wychowywał się w Zambrowie, a później w Przemyślu, gdzie Jego ojciec pracował w wojsku. W 1940 roku rodzina Chmielów, z obawy przed wywózką na Sybir, opuściła Przemyśl i schroniła się w Rudniku, gdzie doczekała końca wojny.

W Rudniku Zdzisław Chmiel ukończył szkołę podstawową i dwa lata szkoły zawodowej. W okresie okupacji uczęszczał na tajne nauczanie, z zakresu gimnazjum.

Był członkiem rudnickiej Drużyny Harcerskiej im. Lisa - Kuli, którą przed wojną założył nauczyciel Bronisław Cmela, a po wojnie wznowiła swą działalność.

W wieku 16 lat wstąpił do Armii Krajowej. W 1948 roku zdał maturę i rozpoczął studia na wydziale lekarskim Akademii Medycznej we Wrocławiu.

W styczniu 1954 roku rozpoczął pracę w Szpitalu Powiatowym w Nisku i od razu powierzono mu prowadzenie oddziału wewnętrznego. Jednocześnie pracował w Przychodni Powiatowej w Nisku. Od lutego 1955 roku, przez 29 lat, był kierownikiem Przychodni Zdrowia w Rudniku. To dzięki Niemu powstała w Rudniku nowa Przychodnia Rejonowa z apteką i mieszkaniami dla lekarzy.

W 1963, a następnie w 1967 zdał egzaminy ze specjalizacji z medycyny ogólnej I i II stopnia. Dbał o swoją wiedzę zawodową, którą pogłębiał na wszelkich dostępnych szkoleniach i zjazdach lekarzy.

Zdzisław Chmiel, oprócz swej pracy zawodowej, zajmował się także pracą społeczną. Przez wiele kadencji był radnym a przez dwie kadencje przewodniczącym Rady Narodowej Miasta i Gminy

Rudnik. Przywiązanie do miasteczka, gdzie znalazł się przecież przypadkiem, sprawiło, że zainteresował się jego historią. Jak bardzo pokochał Rudnik nad Sanem, świadczy fakt, że wspólnie z ówczesnym Naczelnikiem Gminy i Miasta w Rudniku Edwardem Sekulskim, założył Towarzystwo Miłośników Ziemi Rudnickiej i był długoletnim jego prezesem. On też rozpoczął wydawanie kwartalnika "Przegląd Rudnicki", który spotkał się z dużym zainteresowaniem mieszkańców Rudnika i na różnych konkursach wydawnictw nieprofesjonalnych uzyskiwał wysokie oceny. Za czasów jego prezesowania ukazało się 18 numerów "Przeglądu", w czym dzielnie pomagała mu żona Zofia, a był to ogrom wykonanej przez nich pracy. Trzeba dodać, że Zdzisław i Zofia Chmielowie podejmowali te inicjatywy zupełnie bezinteresownie, wydając kwartalnik na własny koszt.

Za ten wielki trud otrzymali honorową godność Zasłużonych dla Towarzystwa Miłośników Ziemi Rudnickiej. Z powodu choroby nie uczestniczył w uroczystości wręczenia i nie mógł już wraz z żoną przeżyć chwil wzruszenia i radości.

Zdzisław Chmiel wstawił się także ocaleniem pomnika Ferdynanda Hompescha, Pomnik, ufundowany przez wdzięczną społeczność lokalną, wzniesiono hrabiemu na rudnickim Rynku w 1904 r., siedem lat po jego śmierci. Przetrwał obie wojny światowe, dopiero w 1949 r. kwaterujące w Rudniku wojska KBW pewnej nocy zrzuciły popiersie z cokołu i utopiły w stawie. Na miejsce hrabiego postawiono gipsowego Lenina. Pomnik Hompescha odnaleziono po kilkunastu latach podczas spuszczenia wody ze stawu. Uszkodzoną rzeźbę zabrał do siebie Zdzisław Chmiel i ustawił w swoim ogródku. W kwietniu 1990 roku Ferdynand Hompesch wrócił na rudnicki Rynek.

Stan zdrowia sprawił, że Zdzisław Chmiel w 1983 roku przeszedł na emeryturę, lecz do 1997 roku pracował jeszcze na pół etatu.

Przez cały okres swojej pracy, a szczególnie w początkowym okresie, pełnił "wieczny" dyżur. Zawsze był do dyspozycji dziesięciu tysięcy potencjalnych pacjentów. Często dniem i nocą, pieszo, na rowerze, czy na furmance - spieszył z pomocą swoim pacjentom. Angażował się do działań na rzecz higienizacji wsi, zakładał tam pierwsze Szkoły Zdrowia, prowadził kursy dla sióstr PCK.

Zdzisław Chmiel bardzo kochał dzieci i młodzież. W swoim życiu rodzinnym dochował się dwójki dzieci i pięciorga wnucząt. Córka jest lekarzem stomatologiem, syn ukończył architekturę oraz Akademię Sztuk Pięknych.

Był wielokrotnie nagradzany. Między innymi otrzymał: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny Krzyż Zasługi, Medal Zwycięstwa i Wolności 1945, Krzyż Armii Krajowej.

Zmarł 4.12.2002 roku. Spoczywa na rudnickim cmentarzu.

Wnioskowana droga wewnętrzna została wydzielona z działki na której znajduje się przychodnia zdrowia, gdzie Zdzisław Chmiel pracował niemal 30 lat. Nadanie nazwy ulicy Jego imienia będzie m. in. dowodem naszego uznania dla zasług poniesionych na rzecz naszej społeczności lokalnej.